

Svar på "Morgentåningen"s enquete i anledning av Statminister
Churchill's 70-årsdag den 30.november 1944

For den som hadde fulgt Winston Churchill's virksomhet som politiker og ikke minst som aktiv skribent, kom det ikke som noen overraskelse at det var han som ble Storbritannias krigsleider, da det røynet som først.

For oss som kom ut av Norge i 1940 ferdig vi ikke ville gi opp, var det en opplevelse å møte denne Storbritannias første kriger. Det så svart ut den gangen. Men Winston Churchill's personlige tillitsfullhet ga styrke til dem som fikk møte ham, og inspirasjon til alle den fra mange land som nektet at slaget var tapt.

Jeg vet at også felket hjemme i det okkuperte Norge ikke minst i den tiden gledet seg ved de ord som Storbritannias Statsminister uttalte, og som ga dem ny tro på at rettferdigheten ville seire til slutt.

I de årene som er gått har jeg mange ganger hatt den glede å møte statsminister Churchill. Han har vært den samme hele tiden, hard, fast og målbevisst. Han er de store linjers mann.

Som gammel parlamentariker selv vil jeg gjerne føye til at jeg personlig alltid har beundret sivel hans dype respekt for de parlamentariske institusjoner som hans næsterlige uttrykksmåte. Churchill kan få sagt det.

Når denne seieren ~~med~~ er vunnet, vil ikke bare de britiske folk, men også det norske og andre frihetslakende folkeslag huske Winston Churchill som denne krigs ubøyelige feltherre fra første stund. I historien vil han bli stående som den moderne viking, statsmennen som med våpen i hånd verget friheten fra undergang.

Fran Nygaardsvold

London, 25. november 1944

RTH
Det er ikke i mitt
spørre om jeg kunne
merket: Etter av mitt i det
beste tilfeldige 26/11/44